

Opdyrkning og Besætningens Forøgelse, tilstaaes ham et Beløb af 900 Rbd., som udbetales af Statskassen.

vedtoges eenstemmigt med 42 Stemmer;

Sagens Overgang til 3die Behandling fattes dernæst under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 44 Stemmer;

Formanden: Dermed er denne Behandling af Sagen tilendebragt.

Den næste Sag paa Dagsordenen er Sagen, der angaaer Udkaft til Lov om Postvæsenets Lønning. Det er til første Behandling denne Sag foretages. Udvalgets Betænkning i Sagen har været omdeelt paa de Herrers Pladser. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Den af Udvalget (Simony, Kirck, Funder, Thalbitzer og Schroll) afgivne Betænkning findes indført i Anhang B til Rigsdagstidenden under Nr. XV, Sp. 52—80.

Ordføreren (Simony): Jeg kan ganske henholde mig til den af Udvalget afgivne Betænkning, til hvilken jeg for Dieblicket Intet har at tilføie. Jeg maa kun beklage, at der i Betænkningen har indsneget sig en heel Deel tildeels endog meningsforstyrrende Trykfeil; men den Misforstaaelse, som disse muligen kunde give Anledning til, haaber jeg, er forebygget ved den Liste over Trykfeil, der særlig er bleven omdeelt til De Herrer Medlemmer af Thinget.

Finantsministeren: Da det ærede Udvalg har erklæret sig enig i Lovudkastet hvad Principet angaaer, vil det naturligviis være meget Lidet, som jeg kan have at anføre vedkommende Lovforslaget i dets Almindelighed. Derimod maatte det maaskee være mig tilladt med Hensyn til Enkelthederne at anføre nogle Oplysninger, som Udvalget deels udtrykkelig har desidereret, deels kunde tænkes at ønske at kunne benytte til Sagens anden Behandling. Jeg skal derfor med den høitærede Formands Tilladelse kortelig tillade mig at gjennemgaae de af Udvalget til de enkelte

Paragrafer gjorte Bemærkninger, hvis Forretningsordenen ikke maatte være til Hinder derfor.

Formanden: Efter den for Landstinget gjældende Forretningsordens Regler for en Sags 1ste Behandling, kan der ikke være Noget til Hinder derfor; fra den høitærede Finantsministers Side vil en saadan Udtalelse saameget mere være hensigtsmæssig efter den Opfordring, som af Udvalget er stillet i dets Betænkning, da den ligesvem maa kunne faae Indflydelse paa Udvalgets Beslutning om muligen til 2den Behandling af Sagen at stille Endringsforslag. En Fremgangsmaade som den antydebe maa altsaa være berettiget.

Finantsministeren: Hvad da jeg for det første § 1 angaaer, tilstaaer jeg, at jeg har opfattet Loven af 11te Marts 1851 og det foreliggende Lovforslag netop paa samme Maade som Udvalget, og jeg har derfor ikke anset en saadan Tilføielse som den, Udvalget har foreslaaet, for at være ligesvem nødvendig, idet jeg nemlig antog, at naar det var givet i Almindelighed, at Postembedsmændene kun skulde være gagerede med faste Gager, maatte alle saadanne Ydelsler til Postvæsenet, som ikke kunde betragtes som Lønning, men som ere Bederlag for Afgivelse af Blanketter o. s. v., komme Postvæsenet og ikke vedkommende Postembedsmænd tilgode. Imidlertid erkjender jeg, at der derom kan være deelte Meninger og navnlig kunde jeg ønske, at Sagen bestemt afgjøres ved en Tilføining til § 1, i Lighed med hvad der af Udvalget er foreslaaet, paa Grund af, at jeg ved atter at omhandle denne Sag med vedkommende Postembedsmænd, er kommen til det Resultat, at denne § paa Postgaarden forstaaes noget anderledes, end jeg havde forstaaet den. Man er med Udvalget fuldkommen enig i, at den Slags Gebyr, som er fastsat i § 6 af Loven af 11te Marts, dens 3die Pæsus, nemlig for Lat o. s. v. ved Brevforsøgling, fremdeles maa tilfalde Postvæsenets Embedsmænd, ligesom hidtil.